A°. 1843. N°. 106.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 5 in de drie maanden.)

WOENSDAG 31 MEI.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot vier regels f 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Buitenlandsche Berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 14 mei. Kara Georgewitsch is nog altijd niet te Belgrado teruggekeerd; de eenvoudige reden van dit uitstel is deze, dat *Wutschitsch* hem heeft doen verzoeken, zijne terugkomst zoo lang mogelijk te vertragen, waardoor men waarschijnlijk ten minste zoo veel tijd hoopt te winnen, dat men het antwoord der Porte op het aan haar door *Wutschitsch* en *Petronowitsch* gerigte verzoek, om tot na den afloop der verkiezing in het land te mogen blijven, ontvangen heeft. Valt dit antwoord, zoo als men zich te Belgrado vleit, gunstig uit, dan zal de vorst onverwijld te Belgrado aankomen, en de nieuwe verkiezing onder de oogen derzelfde mannen, welke tot dusver door vrees wisten te regeren, plaats hebben, welke onder zoodanige omstandigheden natuurlijk den grootsten kans voor de herkiezing van *Kara Georgewitsch* aanbiedt. In geval het antwoord der Porte ongunstig mogt zijn, zullen *Wutschitsch* en *Petronowitsch*, met hunnen gevestigden aanhang, den vorst hunner schepping in het gebergte van Rudnik, waar hij zich thans ophoudt, volgen, en eenen gewapenden tegenstand beproeven. Verschillende krijgszuchtige toebereidselen schijnen op dit plan te duiden; men bemerkt wapen-verzendingen naar verschillende deelen des lands, en verscheidene punten worden versterkt, inzonderheid voornamelijk Kragujewatz, waarheen in het uiterste geval de residentie verlegd zal worden. Intusschen hebben beide chefs, *Wutschisch* en *Petronowitsch*, vermoedelijk om de Porte gunstig voor hun verzoek te stemmen, reeds hun ontslag uit hunne staatsbetrekkingen ingediend.

Van de Bosnische grenzen, 14 mei. In de provincie Bosnië is de steeds meer en meer toegenomen misnoegdheid tot eenen openbaren opstand onder de Turksche bevolking uitgebroken. De opstandelingen hebben den 9den dezer getracht de vesting Ostroschatz door storm in te nemen, maar werden afgeslagen. Zij houden nu Ostroschatz, Brekowieza en Krupa ingesloten. De stadhouder van Bosnië heeft zich met een kamp bij Bihacz betrokken om tegen de opstandelingen te ageren, maar hij wordt door het overstroomen der rivier Klobat in zijne operatiën belemmerd. Om schending van gebied te verhinderen, zijn van de zijde van Oostenrijk eenige grensregimenten op de gedreigde punten gelegerd. Men hoopt dat de opstand, wiens staatkundig karakter nog onbekend schijnt, spoedig gedempt zal worden.

EGYPTE.

Cairo, 1 april. De laatste berigten uit Aden geven ons een nieuw bewijs van de zekere staatkunde, waarmede de Engelschen in hunne pas verworvene bezittingen te werk gaan. Wat vroeger Bombay in Indië was, thans Hong-Kong in China is, is ook Aden in Yemen: het steunpunt voor eene toekomende uitbreiding en algeheele verovering des lands. Toen de Engelschen het district Aden voor eene som van 200,000 p. st. in eigendom bekwamen, meende men, dat zij hiermede alleen eene station voor hunne reizen over Egypte naar Indië bedoelden; nu echter wordt het maar al te duidelijk, dat het eigenlijk op Yemen afgezien was, en zij dit hun doel denkelijk wel bereiken zullen. Reeds hebben zeven scheiks, die vroeger met elkander in onmin waren, zich vrijwillig onder de bescherming van Engeland begeven, en er is geen twijfel aan, of de Engelsche onderhandelingen zullen de overigen almede tegen elkander weten op te hitsen, de zwaksten, onder zekere voorwaarden, hulp tegen de sterkeren beloven en op het laatst de kat en de muis beide vangen. Zelfs de scherif van Mekka, die tot nu toe altijd vijandig tegen Engeland gezind was, zal de hulp der Engelschen nog moeten inroepen; want om zijne onrustige vasallen in toom te houden, heeft hij ongeveer 20,000 Wahabiten in soldij moeten nemen, die hij nu, niet meer kwijt raken kan. Deze lieden beginnen nu reeds den baas te spelen, daar zij op het platte land zelfs de moskeën niet ontzien, en over het algemeen allerlei wanorde stichten.

ZWITSERLAND.

Wallis. Een brief uit Viris verzekert, dat voor Wallis vele inkoopen van munitie in Waadland plaats vinden, met het onverheelde doel der koopers, om dezelve tot een grooten aanslag te bezigen. Ook de *Zweizer Zeitung* verklaart de zekerheid te hebben, dat een gedeelte der bevolking van Beneden-Wallis zich in het begin der vorige week wapende, voornamelijk het *Jonge Zwitserland*, en dat dit genootschap alle voorbereidselen getroffen had, om feitelijk in de aangelegenheden des lands, tusschen beide te komen, in geval iets strijdigs met deszelfs wenschen voorviel.

OOSTENRIJK.

Presburg, 20 mei. Heden werd door Z. M. den keizer de Hongaarsche rijksdag met eene latijnsche aanspraak geopend. De vergadering was zeer talrijk en luisterrijk. Onder de koninklijke voorstellen bevonden zich, onder anderen, de volgende: Middelen om bij de verkiezingen van afgevaardigden in de komitaten de dikwerf voorkomende buitensporigheden door wettelijke bepalingen te voorkomen; te gemoetkoming in de klagten der steden wegens hun te gering aandeel aan de wetgeving; middelen ter opbeuring des handels, door het bijeenbrengen der noodige fondsen tot dit doel; het regt der niet-adellijken tot verkrijging van grondeigendom, en de gelijkheid van alle geloofsbelijdenissen voor de wet. Bij het gewigt der onderwerpen, welke op dezen landdag behandeld zullen worden, meent men deszelfs duur op ten minste een jaar te moeten schatten.

PRUISSEN.

Keulen, 24 mei. Heden middag, even na twaalf uur, wierp zich een ambachtsman, van het hoogste punt van den zuidelijken domtoren, welke 180 voet hoog is. Toen de metselaars het werk verlieten, zagen eenigen eenen man aan de noordzijde des torens op een vooruitstekend steenblok zitten. Algemeen was de verbazing en spoedig hadden zich duizenden menschen verzameld, welke in stomme verwachting naar den vermetele opzagen, tot dat deze, nog met de regterhand hen naar beneden groetende, zich met den rug van den muur afstiet, en langzaam digt langs den muur naar beneden viel. Een schreeuw van schrik rees onder de menigte op; velen vielen in onmagt. De ongelukkige kwam geheel verbrijzeld en verscheurd naast den hoofdingang des doms ter aarde. Voor zoo veel wij weten, is dit het eerste ongeluk van dien aard, hetwelk bij den domtoren plaats vond.

Aken, 25 mei. Even als in de meeste steden der Rijn-provincie, zoo gaat ook hier eene petitie rond voor verleening van alle burgerlijke regten aan de joden. Men twijfelt niet of dezelve zullen algemeene deelneming en bij den landdag de krachtigste ondersteuning vinden. Waar zulk een gevoel voor regt spreekt, kan het denkbeeld niet geduld worden, dat bij dezelfde verpligtingen verschillende regten kunnen bestaan. Waar het algemeen als wenschenswaardig beschouwd wordt, dat staat en godsdienst als iets geheel verschillends worden aangemerkt, kan het beginsel niet begunstigd worden, dat de burgerlijke regten van de godsdienst afhankelijk maakt.

Koblentz, 24 mei. In den nacht van den 21sten op den 22sten dezer werd van den snelwagen, die des avonds van hier naar Keulen afgaat, een valies uit den bak ontvreemd. Men vermoedt, dat de diefstal tusschen Bonn en Keulen is gepleegd. Het valies behelsde, volgens eene bekendmaking van het opperpostambt te Keulen, de korrespondentie van hier en den omtrek uit zuidelijk Duitschland, Italië, enz. naar België, Holland en de Rijn-provincie; gelden bevonden er zich echter niet in. Naar men zoo even verneemt, is het valies, of een gedeelte van den inhoud, in den Rijn, bij Westlingen, aan deze zijde van Keulen gevonden, daar deze voorwerpen voor de dieven geene waarde hadden.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 mei. Gisteren is, bij de afgevaardigden, hoofdstuk 29 der financie-wet, hetwelk over Algiers handelt, aangenomen geworden.

Parijs, 27 mei. De tijdingen uit Spanje zijn van verontrustenden aard. Nadat de heer *Gomez Becerra* een gedeeltelijk ministerie had gevormd, waarbij hij zelf, benevens het voorzitterschap, de portefeuille van gratie en justitie hebben zou, terwijl het departement der financiën den heer *Mendizabal*, dat van oorlog den generaal *Hoyos*, dat van binnenlandsche zaken den heer *Gomez de la Serna*, en dat van marine den heer *Cuetos* is opgedragen, terwijl over de portefeuille van buitenlandsche zaken nog geene beschikking was gemaakt, — hebben deze nieuwe ministers de zittingen der cortes tot den 27sten dezer geprorogeerd. In die vergadering is, bij het binnentreden der heeren *Gomez Becerra* en *Hoyos*, een luid geschreeuw aangeheven, en heeft men den laatste tot het verlaten van de zaal genoodzaakt. Het voorlezen van den naam van den heer *Mendizabal*, als minister, heeft aanleiding tot nieuwe verwarring en luide betuigingen van afkeuring gegeven, terwijl daarentegen eene redevoering van den heer *Olozaga* sterk is toegejuicht. Bij het scheiden der zamenkomst heeft het volk de nieuwe bewindslieden met scheldwoorden overladen. Geen beter lot scheen den heer *Mendizabal* getoefd te hebben, bijaldien hij ter vergadering ware verschenen, want het volk heeft de glazen van een zijner rijtuigen verbrijzeld. De troepen te Madrid waren den 21sten dezer geconsigneerd, en een gedeelte der bezetting had den nacht onder de wapenen doorgebragt.

— *Raspail's histoire de la santé et de la maladie*, welke reeds vóór de uitgave zoo veel van zich deed spreken, bevindt zich thans in den handel. Dit werk bedoelt niet minder dan eene volslagen omwenteling in de medicijnen. De schrijver ontwikkelt klaar, scherp en populair, wat de gezondheid eigenlijk is, wat tot behoud derzelve leidt, waardoor zij geschokt wordt en wat er noodig is om dezelve te behouden of in den normalen toestand weder te herstellen. Daar het werk niet alleen voor mannen van het vak, maar ook voor beschaafde leken geschreven is, zoo belooft men zich, naar de Fransche bladen te oordeelen, voor de medicijnen een soortgelijken strijd, als de kritiek van *Strausz* op het gebied der theologie in Duitschland te weeg bragt. Het interessant werk kost 24 franken.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 29 mei. In de zitting der Tweede Kamer van heden, hebben nog onderscheidene leden aanteekening in de notulen verzocht, dat zij zich met het in de vorige zitting genomen besluit niet hebben kunnen vereenigen. Tegen dat besluit hebben thans geprotesteerd de heeren *van Dam van Isselt*, *Luyben*, *Mutsaers*, *van Sasse van IJsselt*, *van Akerlaken*, *Menso*, *van Tuyll van Heeze*, *Romme*, *Corver-Hooft*, *Nederburgh*, *Gouverneur*, *van Nes* en *van Bleiswyk*.

— Is ontvangen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, strekkende tot wijziging der wet, houdende instructie voor de algemeene rekenmaker. — Verzending aan de afdeelingen.

Is ingekomen eene missive van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, die daarbij inzendt de verslagen van den staat van het hooger, middelbaar en lager onderwijs, alsmede van den staat van het armwezen, over 1841. — Dezelve zullen worden gedrukt.

Nog is ontvangen een adres van den heer *Cats*, te Amsterdam, die op nieuw het denkbeeld van het leggen eener belasting op de effecten aanbeveelt. — Verzending aan de commissie.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over de voordragten van wet, tot intrekking en vervanging, het eene, der eerste afdeeling van titel XVI, boek II, van het Burgerlijk Wetboek, en het andere, van artikel 695, 696 en 698 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, betrekkelijk de boedelscheidingen, rakende de minderjarigen.

De heeren *Romme*, *de Backere*, *Luzac*, *den Tex*, *Warin* en *van Dam* hebben over deze voordragten het woord gevoerd, welke door Z. Exc. den minister van justitie zijn verdedigd geworden.

De beraadslagingen gesloten verklaard zijnde, werden beide ontwerpen in omvrage gebragt. Het eerste ontwerp is *aangenomen* met 46 tegen 2, het tweede met *algemeene* stemmen.

Tegen het eerste ontwerp hebben zich verklaard de heeren *Warin* en *Luzac*.

Vervolgens waren aan de orde de beraadslagingen over het ontwerp van wet nopens het tarief van doorvoer.

De heer *Rijckevorsel* betoogt het wenschelijke, dat men van lieverlede terug is gekomen van het denkbeeld, dat de doorvoer niet tot den eigenlijken handel zou behooren. Daardoor toch worden groote voordeelen toegebragt aan de localiteiten, alwaar de doorvoer plaats heeft. De spreker kan echter niet inzien, waarom de regering bij het aanhangige ontwerp de voordeelen van het regt van doorvoer slechts tot sommige plaatsen bepaald, en dezelve niet algemeen uitgestrekt heeft. Hij zal daarom echter niet tegen de wet stemmen, eerstelijk om de bedoelde steden niet te versteken van de haar toegekende voordeelen, totdat een geheel nieuw tarief zal zijn voorgedragen, maar ook ten andere, om te toonen, dat, wanneer hij eene voordragt weigert, dit niet is uit stelselmatige oppositie, en dit wel allerminst tegen den minister van financiën, dien hij hoog acht, en wiens pogingen, tot herstel van 's lands financiën, hij gaarne zal ondersteunen.

De heer *van Goltstein* doet mede hulde aan den minister van financiën, wiens regtschapenheid, kennis en ijver hij hoogschat. Hij doet ook hulde aan het denkbeeld der regering, om het voordeel, dat eenige steden hebben, tot verdere uit te strekken. Hij heeft intusschen tegen de voordragt groote bezwaren, welke hem zullen nopen tegen dezelve te stemmen. De spreker betoogt, namelijk, 1o. dat het Mainzer verdrag niet wettig tot stand gebragt is; 2o. dat er geen privilegie in het stuk van belastingen mag plaats hebben, en alzoo eenige steden geene voordeelen mogen genieten, terwijl andere een hooger regt betalen; en 3o. dat geen regt, aan de wetgevende magt toekomende, uitsluitend aan het opperhoofd van den staat mag worden opgedragen. Om al deze redenen verklaart zich de spreker tegen de wet.

De heeren *Michiels van Verduynen*, *van Rechteren* en *den Tex* hebben zich nog voor het ontwerp verklaard, dat nog bestreden is door de heeren *Hooft*, *van Rosenthal* en *van Dam van Isselt*, terwijl de heer *Schooneveld* den verderen loop der beraadslagingen zou afwachten, alvorens zijne stem te bepalen.

Z. Exc. *de minister van financiën* verdedigt de voordragt. — In den aanvang zijner rede heeft Z. Exc. onderscheidene leden dank gezegd voor de betuigingen van welwillendheid, welke zij hem heden hadden bewezen. Hij kan echter niet toegeven, hetgeen door een lid was gezegd, dat uit Z. Exc. tegenwoordigheid in de Kamer zou moeten afgeleid worden, dat hij zich met de ministerie-portefeuille zou blijven belasten. Bij zulk een gewigtig punt behoort hij overtuigd te zijn, dat hij de belangen van koning en land zal kunnen blijven bevorderen.

Bij hoofdelijke omvrage is het ontwerp *aangenomen* met 42 tegen 6 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Warin*, *van Rosenthal*, *van Dam van Isselt*, *Hooft*, *van Goltstein* en *Boreel*.

Men gaat over tot het trekken der afdeelingen voor de maand april, waarmede men bij het sluiten dezes nog bezig is.

Men verzekert, dat de Kamer, na afloop der werkzaamheden op heden, voor eenigen tijd zal uiteengaan.

— Volgens het verdrag, in december 1831 tusschen Oostenrijk, Engeland, Pruissen en Rusland, van de eene zijde, en België, van de andere zijde, gesloten, zouden de vestingwerken van Ath, Meenen, Mons, Philippeville en Mariënburg worden geslecht. De zaak was, naar het scheen, tot dusver in vergetelheid geraakt, maar thans moet door Engeland daaraan weder herinnerd zijn geworden, zoodat het eindelijk tot eene uitvoering zal komen.

— Men leest in het laatste nommer van het *Civil Engineer and Architect Journal*, een in Engeland uitkomend geacht tijdschrift, het volgende: *Een buitengewoon groot waterwerktuig.* Men is thans bezig aan het vervaardigen van een stoomwerktuig voor het Nederlandsche gouvernement, in de beroemde gieterij, genaamd *Hayle Foundry*, in Cornwall, bestemd tot het droogmaken van het Haarlemmermeer, welk werktuig van veel grootere afmetingen is dan eenig ander van dien aard, tot nu toe tot stand gebragt. Wij hebben eene teekening van deze machine gezien, zij bestaat in een dubbelen cylinder, de een in den ander. De uitwendige cylinder heeft 144 Engelsche duimen middellijn en is 12 Eng. voeten hoog. De daarvoor bestemde zuiger heeft vier zuiger-stangen; in het midden is een kleinere cylinder van dezelfde hoogte en 84 Engelsche duimen middellijn, met een zuiger-stang van 13 Engelsche duimen diameter. In dezen laatstgenoemden cylinder wordt de stoom het eerst tot eene hooge drukking onder den zuiger gebragt, en dan gedwongen om te ontsnappen in den uitwendigen of grooteren cylinder, en te werken op den bovenoppervlakte van den zuiger. De vijf zuigerstangen dragen eene groote gegoten ijzeren kap, welke gezegd wordt te wegen 18 ton (en dus 18,000 Nederl. ponden). Deze stoom-cylinders staan in het midden van 11 pompen; elke pomp heeft 63 Engelsche duimen middellijn, eene lengte van 12 voeten 6 duimen en een zuiger-slag van 10 voeten. De zuiger-stangen van de waterpompen zijn bevestigd aan het einde van gegoten ijzeren hefbalken, lang 32 Engelsche voeten, die straalsgewijze uit het middelpunt van den stoomcylinder gesteld zijn; terwijl het andere einde van deze hefbalken in aanraking is met den onderrand der kap van den stoomcylinder, zoodat, als deze kap nederwaarts gaat, zij het eene eind van deze hefbalken nederdrukt, en het andere einde met de daaraan bevestigde zuigers der pompen doet rijzen. Het gewigt van water, hetwelk hiermede wordt opgeheven, is gelijk aan 83 ton (83,000 Nederlandsche ponden) voor elken zuigerslag, wanneer namelijk de pompen te gelijk werken.

Leiden, 29 mei. De arrondissements-regtbank alhier heeft, in hare zittingen van 5 en 12 mei, den persoon van *H. Konings*, voormalig brugwachter aan de Leedeburg, onder Warmond, veroordeeld tot eene gevangenis van drie maanden, eene boete van *f* 25, met de kosten.

Onze lezers zullen zich gewis nog kunnen herinneren het ongeluk, dat op den 10den maart ll. met den spoortrein, onder Warmond, heeft plaats gehad, alwaar de heer *Teijler van Hall* op eene jammerlijke wijze het leven verloor.

Mengelwerk.

Schetsen uit Ierland.

DANIEL O'CONNEL en de vergadering der repealers.

Wanneer iemand in Duitschland of in een ander land met ethnografische en geografische bedoelingen reisde, en alleen het karakter van het land en de natie wilde leeren kennen, behoefde hij zich in het geheel niet met onze uitstekende mannen in te laten. In Ierland met hetzelfde doel te reizen en O'CONNELL, dezen man, die, om zoo te zeggen, het gansche smaragden-eiland op zijne schouders genomen heeft, niet te leeren kennen, is bijna onmogelijk. De Ieren zijn nog een volk van den ouden stempel. Bij ons zijn de menschen overal te verstandig, te verlicht en te zelfstandig geworden, dat ééne enkele persoonlijkheid uit hun midden tot een zoo alles overweldigend aanzien zou kunnen geraken. Wij lagchen over de profeten; bij de Ieren is het onderwetsche geloof nog in volle waarde; zij zijn genoeg vol geestdrift, genoeg vol van goedaardigheid, vaderlandsliefde en eenvoudigheid, om zich aan hunne bewondering voor eenen man van talent over te geven en dien op hunne schouders en schilden, even als de oude soldaten hunne veldheeren, te verheffen. Daarenboven zijn zij ongelukkig en begeerig genoeg naar de genezing hunner wonden, om hem, die hun deswege deelneming en toegenegenheid betoont, uit hun vol, lijdend hart toe te juichen en hem met lof te overladen. In eenen gewonen geregelden staat is de verschijning en het ontstaan van zulk eenen volkstribuun eene onmogelijkheid. Ierland is een land, dat meer ongelukkige, ellendige, van alle regt en goed ontbloote proletariërs heeft dan eenig ander land in de wereld; en van daar is het ook een grond, in welken volksleiders gedijen zoo als O'CONNELL, die de krachtige en onvermoeide arm van Ierland is, met welken Erin sedert 30 jaren Engeland dreigt, en met welken het de door hetzelfde geroofde natuurlijke regten, het een voor, het andere na, uit het stof van het Engelsch parlement te voorschijn roept.

Het is mijne bedoeling niet, hier eene volledige karakterschets van eenen zoo merkwaardigen man te geven. Ik wil, echter, trachten, daartoe eene bijdrage te leveren en voor diegenen mijner lezers, welke geene gelegenheid hebben om eene vergadering van het smaragden-legioen (*Emerald legion*, zoo noemt O'CONNELL dikwijls zijne repealers) in persoon bij te wonen, een trouw afbeeldsel te geven van zulk eene vergadering welke in het vorige jaar, toen O'CONNELL nog lord mayor van Dublin was, plaats had. Hoewel ik goed op mijnen tijd kwam, vond ik de zaal reeds tot stikkens toe vol. Het waren, zoo als zij mij uiterlijk toescheenen, enkel *Kerry-men* en *County-Clare* en *County-Kildare-men* (1) gelijk ik ze vroeger reeds in hunne verschillende eigendommelijke lompen in het binnenste des lands gezien had. Ik zag tot mijne verwondering slechts zeer weinig ongelapte rokken en niet veel menschen, welke wij fatsoenlijke en gezeten burgers zouden noemen. Zij stonden en zaten allen op amphitheatersgewijs langs de muren der zaal gerangschikte banken. In het midden stond eene tafel, aan welke eenige schrijvers en reporters zaten. Eene gaanderij, welke over alle hoofden uitstak, was met vrouwen, kinderen en allerlei volk gevuld.

Ik ontdekte, dat er nog wat plaats aan de tafel in het midden der zaal was en trachtte zoo ver door te dringen. Terstond vond ik eene menigte hulpvaardige handen, die mij getrouw hielpen en mij, eindelijk, ophieven en over hunne hoofden en over de omheining, welke de tafel omgaf, tilden, waardoor ik mij aan de tafel neder kon zetten. Aan alle zijden hingen over deze omheining lompen en vodden; want, in één woord, gescheurde kleederen waren de vrij algemeene uniform van het smaragden-legioen. Ik wil daarmede niets kwetsend of geenszins iets beleedigend, trotsch en onmedelijdend van de arme menschen zeggen, welke zich geene betere kleeding voor de plegtige vergadering der repealers aanschaffen konden: ik vermeld het alleen als een feit, dat hier de meeste van O'CONNELS repeal-vrienden in lompen gehuld waren. Den volgenden morgen las ik, echter, in de dagbladen van Dublin, dat de repeal-vergadering van gisteren *very respectably attented* geweest was.

De gansche vergadering bood een schouwspel aan, zoo als op het vaste land in Frankrijk, België, enz. aanschouwd kan worden, wanneer daar, door eenen staatkundigen orkaan, ook de onderste troebele waterlagen beroerd worden. Ja zelfs dan, in tijden van omwenteling, ziet men op het vasteland ter naauwernood iets dergelijks. Aan het eind der tafel stond een hooge stoel voor den leider der vergadering en daarnaast een voor O'CONNEL. Boven den stoel des voorzitters woei eene groene vlag, op welke de woorden: *Repeal*, *Repeal*, *Repeal* met gouden letters geborduurd waren. Langs de muren der zaal stonden, gelijk in

(1) Bewoners van verschillende graafschappen van Ierland.

Engeland bij dergelijke gelegenheden de gewoonte is, eene menigte spreuken, zoo als, bij voorbeeld: »Het volk dat zich zelven geene wetten wenscht te geven, wenscht slavernij en verdient slavernij." »De man welke een misdrijf begaat, vermeerdert de kracht van zijnen vijand." *Repeal is Erin's right and God's decree* (Repeal is Erins regt en Gods besluit.

Het is eene der opmerkenswaardigste bijzonderheden van het Engelsche volks-karakter en de Engelsche staats-inrigting, dat beide zulk eene bijna oproerige beweging kunnen verdragen, en echter daardoor geene wezenlijke schade lijden. O'CONNEL zelf en zijn dertig- of veertig-jarig ongehinderd bestaan als volks-tribuun, als de groote agitator van Ierland, is niet alleen een bewijs van de groote slimheid van dezen verstandigen man, die, altijd langs de uiterste grenzen der wet heenlaverend, dezelve echter nimmer overtrad; maar het is ook de schitterendste lof vóór de Engelsche staatkundige vrijheid, ja voor het karakter der gansche Engelsche natie en bijzonder voor dat van al hare magthebbenden en staatsmannen, voor welke O'CONNEL de ergste doorn in het oog en de grootste steen des aanstoots is, en die echter niet waagden eene schrede buiten de wet te gaan en geen haar van O'CONNEL schonden. Ik wil hier niet eens vragen of het mogelijk zijn zou, dat zulk een man in Frankrijk of Duitschland zoo lang frank en vrij zijne pogingen zoude hebben kunnen doorzetten, zonder verscheidene malen door gevangenis of nog zwaardere straf opgehouden te zijn, — maar ik wil slechts eenen blik slaan op de vrije republieken van Griekenland en Rome, en naar het lot en uiteinde der volks-tribunen dier landen vragen. Ik geloof niet, dat in eene enkele dezer republieken een voorbeeld gevonden wordt van iemand, die zoo lang als O'CONNEL, zulk eenen onophoudelijken strijd tegen eene zoo groote aristocratische magt als die van Engeland en Ierland ongestraft heeft kunnen volhouden. Mij dunkt met betrekking hiertoe staat hij geheel alleen in de geschiedenis, even als ook daarin, dat O'CONNEL nimmer van stelling veranderde. Dertig jaren geleden was hij de man des volks en agitator; en op dit oogenblik is hij nog de man des volks en agitator. Hij liet zijne rol niet varen, zoo als die Romeinsche volks-tribunen, welke bijna allen (?) met de poging, om zich de konings-kroon op het hoofd te drukken eindigden. Ik vergeet hier geenszins, dat O'CONNEL nog leeft en dat men niemand vóór zijnen dood heilig verklaren moet. Doch dertig jaren reeds heeft zich dit phaenomeen vertoond.

Eindelijk hoorden wij geschreeuw en »*cheers*" op de straat en het rollen van eenen wagen. Het was de lord-mayor! Spoedig trad hij daarop met den voorzitter binnen. Ik geloof, dat ik geenerlei vooroordeel tegen O'CONNELL had en echter zag hij er mij in zijn costuum van lord-mayor wat komisch uit. Het scheen mij, alsof hem die prachtige roode met bont gevoerde rok en die lange dubbele gouden eereketen niet geheel pasten. In Londen zag ik ten minste eenen lord-mayor, welken al deze pronk veel beter kleedde (2). Ik wil daarom O'CONNEL niet gispen, want er zijn meer groote geesten, welke voor uniformen niet geschikt zijn. Hij was daarenboven ook wat nat; hij had zoo even op de markt te Dublin de pompen der stad geïnaugureerd en laten beproeven. De cheers, met welke hij begroet werd, waren buitengewoon levendig; ook ieder der hem volgende aanvoerders van het smaragden-legioen werden met eene luide cheers ontvangen. Mannen, vrouwen, kinderen, alles schreeuwde en tierde mede.

Onder deze aanvoerders trok er geen meer mijne opmerkzaamheid tot zich dan de in de dagbladen zoo dikwijls genoemde TOM STEELE, die in gansch Ierland als O'CONNELS trawant bijna even beroemd is als O'CONNEL zelf, ofschoon men hem zonder O'CONNEL waarschijnlijk even weinig zoude kennen als de wachters van Jupiter zonder Jupiter. Deze man heeft, naar men mij verhaalde, een niet gering vermogen geheel »*in agitating*" verloren. Hij is nu, zoo als ik hoorde, arm, en daarom de zaak, met welke hij geheel een geworden is, des te meer toegedaan. TOM STEELE gelijkt sprekend naar een der medgezellen van BARDOLPH, PISTOL en NYM, of nog wel meer naar BARDOLPH zelven. Hij heeft volkomen de lange, magere gedaante van eenen korporaal en daarbij geheel de roode neus van BARDOLPH, welke aan sir JOHN FALSTAFF zoo veel geld aan kaarsen voor zijne nachtelijke omzwervingen van kroeg tot kroeg bespaart. Hij heeft alleen een ernstiger, meer bekommerd en zwaarmoedig voorkomen. Ik behoef niet te vermelden, dat hij er uitziet als een man, zonder eenige opvoeding, — of hij het ook werkelijk is, weet ik niet, maar hij gelijkt er op een haar naar — en wanneer men hem hoort spreken, blijft het onbegrijpelijk, waardoor hij, als het niet door zijn weggeschonken geld is, eenigen invloed en aanzien bij het volk verworven heeft. Het kan echter wezen, dat hij nog andere mij verborgen geblevene innerlijke edele hoedanigheden heeft. SHAKSPEARE berispt prins HENDRIK wegens de *bad company*, in welke hij hem vindt; ik moet zeggen, dat TOM'S gelaat van dien aard is, dat ik O'CONNEL liever in dat gezelschap niet gezien had. Ook TOM STEELE werd met veel gejuich begroet, bedankte en plaatste zich digt bij den agitator.

Na eenigen tijd liet zich het geschreeuw der menigte bijna nog luider hooren dan te voren. Het was JOHN O'CONNEL, *the amiable son of the liberator*, zoo als hij meermalen door de volgende redenaars genoemd werd. De zoons en schoonzoons van O'CONNEL staan allen hunnen vader bij. Zij zijn allen mede-agitoren en repealers. Ja zijne jonge kleinkinderen helpen reeds mede aan de repeal, en onlangs heeft O'CONNEL zelfs zijnen vier- of vijf en twintigsten kleinzoon terstond bij zijne geboorte tot lid van de vereeniging der repealers doen aannemen. Hij zeide daarbij, dat hij een oud man was en misschien spoedig sterven kon; hij wilde daarom de repeal aan zijne en aan alle kinderen van Ierland inenten.

JOHN O'CONNEL, na den vader en repeal-patriarch een der uitstekendste O'CONNELS, had uiterlijk weinig overeenkomst met hem. Hij is kleiner en fijner dan O'CONNEL, wiens trekken alleen in het breede vallen — breede schouders, een breed gezigt — doch hij moet, volgens het algemeene gevoelen, zeer vol van talenten en van een beminnelijk karakter zijn. Wat ik zelf van hem hoorde, was in den trant der repealers niet slecht gesproken; hij sprak althans vloeijender dan een der overige leden van de vergadering.

De voorzitter opende de bijeenkomst met eene korte rede en las de notulen der vorige vergadering voor, deponeerde eenige gelden, welke hem als bijdrage tot de repeal-rente toegezonden waren, in een kastje, dat op de tafel stond en tot inzameling dezer bijdrage bestemd was, en deelde eenige brieven van meer of min aanzienlijke personen mede, die zich gunstig voor de repeal uitlieten. Toen trad JOHN O'CONNEL op en deed verslag van eene reis door het binnenste van Ierland, van welke hij juist teruggekeerd was — welke schitterende meetings hij daar in Ballinatobber, in Ballinmoromagh, in Kilkerrin, in Kilkery (3) en andere voortreffelijke Iersche plaatsen bijgewoond had, en hoe alle fatsoenlijke lieden daar de beste anti-unionisten en met hart en ziel voor de repeal gestemd waren; hoe eene menigte priesters hem daar hunnen bijstand beloofd hadden, en hoe hij berekende, dat er in het geheel ten minste 50,000 menschen in de verschillende meetings, welke hij bijwoonde, zich tot de repeal verbonden hadden (*pledged themselves for repeal*).

Vervolgens rees DAN (4) zelf op en trok zijne pruik regt. Hij draagt, gelijk bekend is, eene pruik, die hij in de drift van zijn spreken dikwijls met de hand beweegt, somtijds een weinig verschuift en vervolgens weer naar de andere zijde teregt zet. Eens moet hij in eene openbare vergadering die pruik afgenomen hebben. Hij had iemand van zijne tegenstanders hevig gegispt en hem te kennen gegeven, dat hij niet de mooiste man van Dublin was. Deze antwoordde hem, dat hij DANIEL alleen door zijne pruik voor mooi hield, maar dat hij, zoo hij deze eens afnam, waarschijnlijk nog leelijker dan hij zou zijn. Dit verwekte bij de hoorders een weinig gelach en deed hen DANIEL aanzien. Deze nam snel zijne pruik af, zeggende, dat hier nu zijn bloote hoofd was, dat in dienst van zijn vaderland kaal geworden was. Daardoor won hij de lagchers en hunne sympathie weder voor zich.

Behalve het verschuiven van zijne pruik, heeft hij nog eenige andere kleine gewoonten onder het spreken; zoo heft hij zich somtijds een weinig op zijne hielen en dus met het gansche ligchaam in de hoogte. Ieder, die staande spreekt, doet dit, geloof ik, min of meer, maar niet met zoo regelmatige tusschenpoozen als O'CONNEL. In de Fransche Kamer van gedeputeerden zijn er sprekers, — vooral die, welke wat klein van gestalte zijn — welke bij zekere gedeelten hunner rede, op welke zij nadruk willen leggen, op de toppen hunner teenen springen en eenen tijd lang staan alsof zij zich van den grond verheffen en hunne woorden navliegen willen. Bij O'CONNELL is het, zoo als wij zeiden, slechts eene kleine verheffing op de hielen. Zijn zoon doet dit, zoo als ik opgemerkt heb, insgelijks, waarschijnlijk door eene onwillekeurige nabootsing van zijnen vader. Bij die verheffing verschuift hij te gelijker tijd een weinig zijne gestalte, zoo dat, wanneer hij te voren links op de vergadering nederzag, hij nu, na eenige oogenblikken, het gezigt regts wendt. Na eenigen tijd komt hij dan weder links: dit draaijen en wenden van zijn ligchaam had voor mij iets mechanisch en automatisch. Ook zijne handen gebruikt hij vaak bij het spreken, daar hij somtijds, tot vermeerdering van den nadruk, op de tafel of op een ander voorwerp slaat. Bij deze gelegenheid was het de leuningstoel van den voorzitter en deze had zich, om de eene zijde van zijnen stoel geheel aan den agitator te kunnen prijs geven, geheel in den anderen hoek teruggetrokken.

O'CONNEL spreekt zeer duidelijk en zakelijk, doch niet zoo vloeijend als zijn zoon; somtijds blijft hij staan, bedenkt zich en herhaalt zijne woorden, hetgeen echter ophoudt zoodra hij in vuur geraakt. Wat mij het meeste trof, was, dat hij eenigzins of liever zeer veel van de Iersche Brogue (de eigendommelijk Iersche uitspraak) had. Hij zeide wel niet, zoo als TOM STEELE en eenige anderen van de aanwezenden, *repeel* in plaats van *repiel*, maar hij sprak echter het Engelsche *the* als *de* uit, en had nog andere Iersche bijzonderheden in zijne taal. Men zegt gewoonlijk, dat de Brogue zoo moeijelijk af te leeren is, dat zelfs de meest beschaafde Ieren daarvan altijd nog iets behouden, hetgeen den Engelschen zeer hard in de ooren klinkt. Zoo heeft men mij verzekerd, dat zelfs de groote Ier, de hertog VAN WELLINGTON, de Iersche uitspraak in vele woorden behouden heeft.

Het thema der redevoering van O'CONNEL was dat van al zijne redevoeringen sedert veertig jaren, ja het thema van zijn gansche leven, de onderdrukking van Ierland door de Engelschen. Heeft men eene zijner redevoeringen gehoord, zoo heeft men ze bijna allen gehoord. Zelfs de hoofdgedachten, ja de hoofduitdrukkingen zijn bijna altijd dezelfde. Hij gebruikt altijd de stopwoorden, van welke hij nu eens voor altijd weet, dat zij op zijne hoorders indruk maken en welke dit nimmer moede worden toe te juichen. Zulke schitterende woorden, zulke nimmer hun doel missende woorden zijn, bij voorbeeld, *Erin, poor Erin* en »het Smaragden-eiland." Bravo! hoera! klinkt het luid van alle banken in het rond. Vervolgens de Saksers (*the Saxons*). Hoe eerlijk die naam ook op zich zelf zijn mag, zoo is hij echter in den mond der Ieren (en ook van hunne Celtische stambroeders in Wallis en Noord-Schotland) eenigermate een scheldnaam geworden, met welken zij de Engelschen aanduiden. Gewoonlijk noemt O'CONNEL de Engelschen, vooral wanneer hij van iets spreekt, door hen in Ierland verrigt, »de Saksers." Daarbij legt hij den klemtoon zeer sterk op de *a* en spreekt het uit als *Säxons*.

Zoo spreekt hij ook dikwijls van den *Spirit of Ireland* of van den *Genius of Ireland*. Somtijds mengt hij er eenige godsdienstige woorden in, »de Almagtige," »het bloed des Verlossers," enz., bij welke hij ernstig en deemoedig ziet en de gansche vergadering haren hoed afneemt. Ik heb vergeten te zeggen; dat zij allen hunne hoeden of afgescheurde mutsen op het hoofd houden. TOM STEELE had eene lage kleine muts op, welke mij echter niet belette op te merken, dat hij de zeldzame gaaf had om de gansche huid van zijn hoofd met al zijne haren en de muts daarbij een weinig heen en weder te bewegen. Eenige menschen kunnen, gelijk men weet, hunne ooren bewegen, anderen de geheele huid van hun hoofd. Dit laatste kan TOM STEELE, die buitendien bij het spreken aanhoudend zijne lippen met de tong vochtig maakt.

(*Vervolg en slot hierna.*)

(2) Behalve te Londen en te Dublin zijn er nog maar een lord-mayors te Edinburgh en te York. Te Edinburgh heet hij lord-provost.

(3) Kleine Iersche steden.

(4) Zoo wordt DANIEL O'CONNEL door de Ieren gewoonlijk bij verkorting genoemd.

Ingezonden stukken.

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

In het artikel *over de verandering van garnizoen*, voorkomende in uw blad van den 17den dezer en geteekend V, bewijst de schrijver daarvan in het algemeen, dat hij even weinig bekend is met den aard der ontdekte ongeregeldheden in de administratie van het algemeen depôt der landmagt, als met de bezigheden der officieren, bij de 1ste divisie van dit corps

dienende, en verder dat hij in het algemeen eenen zeer slechten dunk heeft van het eergevoel en pligtbesef der officieren van het Nederlandsche leger in het algemeen en den graad van het vertrouwen, hetwelk zij verdienen.

V. meent, dat de veelvuldige garnizoens-veranderingen plaats hebben, opdat de korpsen zich niet te zeer zouden verbroederen met de inwoners. Van dit gevoelen ben ik ook, maar Z. Exc. de directeur-generaal van oorlog bewijst, in de toepassing van dezen maatregel, vrij wat edeler gedachten van het personeel der officieren te koesteren dan V., daar de garnizoens-veranderingen alleen worden toegepast op de veldbataljons, escadrons enz., en niet op die korpsen of gedeelten van dien, waarvan het kader het hoofdbestanddeel uitmaakt: zoo als de reserve-bataljons bij het algemeen depôt der landmagt enz., en het dus niet in twijfel te trekken of de officieren bij voorkomende inwendige ongeregeldheden hunnen pligt zouden betrachten, als de manschappen, waarmede men moet ageren, maar vreemd worden gehouden van de inwoners; en daardoor blijft dan niet, zoo als V beweert, alleen het algemeen depôt der landmagt steeds in hetzelfde garnizoen, maar is dit ook het geval met alle reserve-bataljons, depôt-kompagniën, enz. zonder dat hierin door iemand, behalve door V., eenig ongerief gezien wordt.

Wat aangaat de leveranciers van dit korps, weet V zekerlijk niet, dat de meesten en voornaamsten niet alhier wonen, en dus niet tot de plaatselijke kennissen behooren van de officieren; maar is hij ook waarschijnlijk de eenige, die zoo slechten dunk van hen (officieren) heeft, om te kunnen vooronderstellen, dat zij in staat zouden wezen zamen te spannen — met wie het ook zij — tot bedriegelijke handelwijzen, of zelfs maar tot het oogluikend toelaten daarvan. Verder is V niet bekend met den aard van de, voor eenigen tijd, ontdekte ongeregeldheden in de administratie: anders zou hij die in het minste niet aan de officieren willen ten laste leggen. Ik mag en kan de bemoeijingen van den provincialen krijgsraad in Gelderland, die zich met het onderzoek dezer zaak bezig houdt, niet vooruitloopen; alleen kan ik dit tot inlichting zeggen, dat, voor zoo verre de zaak bekend is, er eene zamenspanning moet bestaan hebben van onderofficieren, belast met het kleeden van manschappen, die, het zij door officieren geteekende stukken hebben weten te vervalschen, of wel onder een of ander voorwendsel niet geheel geslotene recepissen voor kleeding hebben weten geteekend te krijgen, en misbruik van dit vertrouwen gemaakt, ter zake waarvan, die onder-officieren door de daardoor bedrogene officieren zelve zijn aangeklaagd, en welke misgrijpen grootendeels dadelijk door hen erkend zijn, zoodat genoemde krijgsraad haar onderzoek is deze voortzet, zonder verdere bemoeijelijking van eenen der officieren; waaruit men dus met genoegzame zekerheid mag besluiten dat ook geen hunner er in betrokken is. Wat dus aangaat het bemoeijelijken of voorkomen van ongeregeldheden, — hierin zou meer tegen dan voor het algemeen belang gehandeld worden door de officieren dikwijls te verplaatsen, daar men alleen door juiste kennis van zaken en ondervinding zich de mogelijkheid begrijpen kan van gepleegd bedrog in eene administratie, welke geheel van die der overige korpsen verschilt; terwijl overigens de officieren alhier wakker genoeg gehouden worden, daar zij, behalve met alle de oefeningen, waarmede ook de officieren van de overige korpsen der armée worden bezig gehouden, zij ook nog dagelijks hunnen tijd moeten wijden aan al datgene, wat noodig is om aankomende recruten voor hunne reis naar de Overzeesche bezittingen en de dienst aldaar te kleeden en op te leiden; zoodat zij, wanneer men er aftrekt de groote militaire wandelingen of oefenings-marschen, welke door de overige korpsen worden uitgevoerd, en voor de manschappen van dit korps niet in het minste kunnen dienen om hen tot het verduren der moeijelijkheden op hunne aanstaande zeereis voor te bereiden, meer te doen hebben dan de officieren van die korpsen, en hun geheele toestand dezelfde is als van hen, die bij alle reserve-bataljons, depôts, enz. dienen.

Ten slotte merk ik op, dat de gevolgtrekking van V, ten opzigte van de garnizoens-veranderingen, valsch is; want die verwisseling is nuttig voor al die korpsen, waarbij men kan vreezen, dat de manschappen zich te veel met de inwoners zouden verbroederen, indien zij lang in dezelfde plaats bleven; maar het zoude eene zeer ondoelmatige geldverspilling wezen, indien men korpsen, waarvan alléén de kaders blijvende zijn — zoo als het geval is met alle depôts of reserven — dikwijls van garnizoen wilde doen veranderen, of wel de officieren, daarbij dienende, elk oogenblik wilde doen vervangen.

Mogt V. nog nadere inlichtingen verlangen aangaande het alhier voorgevallene, of nog verder twijfelen aan geäardheid der ter dezer plaatse (zoo als hij zegt) op hunne lauweren rustende officieren, — dat hij dan slechts kome en zich bekend make; dan zal elk hunner hem volgaarne en met genoegen ter dienste zijn, en hem des noods de volledigste bewijzen geven, dat zij allen nog *wakker* zijn.

Advertentiën.

Marktprijzen.

Nijmegen, 29 mei 1843.

Tarwe vond heden tot eenigzins hoogere prijzen zeer genegen koopers: *Hooglandsche* *f* 9 à *f* 9.50; *Cleefsche* en *Inlandsche* *f* 7.25 à *f* 8.50. — *Rogge* zeer schaars *f* 6.50 à *f* 7.60. — *Gerst* stil *f* 4.50 à *f* 5. — *Boekweit* in een doen *f* 6.25 à *f* 7. — *Haver* ging goed af voor *f* 2.50 à *f* 3.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 30 Mei 3 El 1 Palm 2 Duim; gew. 12 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 29 MEI.			Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
Nederl., Werk. Schuld à	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$53\frac{9}{16}$	$53\frac{7}{8}$	$53\frac{3}{8}$
Dito Dito	» 5	»	$100\frac{1}{8}$	$100\frac{1}{2}$	$100\frac{1}{8}$
Amortisatie-Syndicaat	» $4\frac{1}{2}$	»	$95\frac{1}{4}$	$95\frac{1}{2}$	$95\frac{3}{4}$
Dito Dito	» $3\frac{1}{2}$	»	80		
Handelmaatschappij	» $4\frac{1}{2}$	»	$136\frac{7}{8}$	$137\frac{1}{8}$	$137\frac{1}{8}$
Nieuwe Dito	» $4\frac{1}{2}$	»			
Dito Dito 1837	» $4\frac{1}{2}$	»			
Oostindische Leening	» 5	»	$99\frac{1}{2}$	100	$99\frac{1}{2}$
Spoorweg Haarlem	»	»	$56\frac{1}{2}$		
Aand. Rijn Spoorweg	» $4\frac{1}{2}$	»			
Frankr. Inschrijv. G. B.	» 3	»			
Spanje, Leening *Ardoins*	» 5	»	$18\frac{1}{16}$	$19\frac{3}{16}$	[illegible]
Dito onbep. stukk.	» 5	»	$17\frac{1}{4}$	$17\frac{1}{16}$	
Portugal. Oblig. te Lond.	» $2\frac{1}{2}$	»	$41\frac{3}{4}$	$42\frac{1}{8}$	$41\frac{7}{8}$
Rusl. H. & C. 1798, 1816	» 5	»	$107\frac{1}{4}$		
Dito 1828, 1829	» 5	»	$106\frac{5}{8}$	$106\frac{3}{4}$	
Dito 1831, 1833	» 5	»			
Oblig. bij *Hope*	» 4	»	89	$89\frac{1}{4}$	
Oostenr. Aand. à fl. 100.	» *f*	»			
Dito à fl. 250	» »	»			
Metalliek	» 5	»	108		
Dito	» $2\frac{1}{2}$	»			
Brazilië. Dito Dito	» 5	»	$74\frac{3}{8}$		

Heden was de eerste geregelde beursdag sedert het bekend worden van de verwerping der conversie-wet door de Tweede Kamer, en dus ook kan heden eerst met eenigen grond de [illegible] van invloed afgemeten worden, welken die gewigtige gebeurtenis op de prijzen onzer binnenlandsche fondsen heeft uitgeoefend.

Die invloed was niet zoo geheel nadeelig als men zich uit de aanvankelijke omzettingen ter Effecten Societeit had voorgesteld. Integralen, die, gelijk men weet, in den eersten schrik tot 53 gevallen waren, vonden heden veelvuldige koopers en blijven, vergelijkenderwijze, tot hunne verlaagde noteringen tamelijk gezocht. Welligt zou zich de prijs derzelve nog meer verbeterd hebben, ware het niet, dat de verdere vooruitgang belet werd door de werkende [illegible] tre; aan welke omstandigheid ook moet worden toegeschreven, dat men op l/m. $\frac{1}{8}$ à $\frac{3}{16}$ boven den kontanten koers kon bedingen.

Geen der Hollandsche effekten konden zich aan den nadeeligen invloed der daling in Integralen onttrekken. Alle soorten derzelve waren tot zeer verlaagde prijzen aangeboden. Zelfs de Oude en O. I. 5 pCts, in welke men, bij eene verwerping der conversie-wet, veeleer eenige rijzing had mogen te gemoet zien, werden door de algemeene flaauwheid medegesleept en waren à circa $\frac{1}{2}$ pCt. beneden hunne vorige prijzen verkrijgbaar.

Van vreemde effecten waren Spaansche wederom zeer flaauw, en die flaauwheid, door de lagere noteringen van vreemde beurzen te weeggebragt, werd nog vermeerderd door den achteruitgang der Hollandsche fondsenmarkt. Portugesche waren daarentegen iets vaster.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.